

Herkennings omschrijvingen

Mozambique sijs en niet Europese cini's en sijen

Uitgegeven door: Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers
Copyright by NBvV, Alle rechten voorbehouden

Uitgave: Voorjaar 2018

Index.

Voorwoord	3
Algemeen.....	4
Ondersoorten	4
Erfelijkheid en veerstructuur	4
Fysieke standaard	5
Tekening patroon.....	5
Herkenning omschrijving Mozambique sijs	6
Keurtechnische aanwijzingen	7
Keurtechnische aanwijzingen niet Europese cini's	8-10
Keurtechnische aanwijzingen Amerikaanse sizen	11-12

VOORWOORD.

Omdat in het vraagprogramma van de N.B.v.V. de Mozambiquesijs onder een drietal benamingen is opgenomen, Mozambiquesijs, witbandstaart Mozambiquesijs en geelbandstaart Mozambiquesijs, heeft het bestuur van de Keurmeestersvereniging Tropische vogels en Parkieten in samenspraak met de European Society of Serinus Breeders (ESSB) besloten een soortbeschrijving op te stellen, waarin de Mozambiquesijs (*Serinus mozambicus caniceps*) (de meest voorkomende) als hoofdopzet is gebruikt.

Vooropgesteld is, dat de naamgeving witbandstaart Mozambiquesijs en geelbandstaart Mozambiquesijs als fantasiebenamingen te boek staan en niet bekend is hoe deze tot stand gekomen zijn.

Daarnaast zijn de ondersoorten summier aangegeven, terwijl aan de ondersoort *S.m. granti* en de ondersoort *S.m. barbatus* meer aandacht is geschonken.

De bedoeling van dit document is om de liefhebbers enige zekerheid te geven bij het samenstellen van de kweekkoppels en de keurmeesters een duidelijke richtlijn te geven bij het keuren van de Mozambiquesijs en enkele ondersoorten.

Het bestuur van de KMV-TP en ESSB gaat van het standpunt uit, dat alle geheimzinnigheid "om het werk" van de keurmeester uit den boze is en dat iedere inzender van Mozambiquesijsen naar tentoonstellingen dan ook terdege op de hoogte moet zijn, hoe zijn ingezonden vogels gekeurd worden. Dan is deze soortbeschrijving en keurrichtlijn ook voor de kweker van belang. Tot slot spreken wij de hoop uit, dat deze soortbeschrijving mee mag werken aan de kweek van Mozambiquesijsen, welke soorteigen blijven.

Serinus mozambicus caniceps

ALGEMEEN:

Nederlands:	Mozambiquesijs
Duits:	Mosambikgirlitz. Mozambiquegirlitz, Hartlaubgirlitz
Engels:	Yellow-fronted canary, green (singing) finch
Frans:	Serin du Mozambique

Algemeen:

De Mozambiquesijs komt ten zuiden van de Sahara over grote delen van Afrika voor zij leven in de natuur in open grasgebieden, plantages, parken en in de nabijheid van menselijke nederzettingen.

Hun voedsel in volière milieu bestaat uit een gevarieerd zaadmengsel met daarbij o.a. graszaden, gierst en onkruidzaad. Ze mogen ook af en toe een kleine hoeveelheid fruit hebben. Bijvoorbeeld aardbei of kiwi, maar ook lust deze vogel graag bladgroen en graszaden uit de aren. In de natuur worden de komvormige nesten gebouwd in bomen en lage struiken en bestaat uit o.a. grashalmen.

Het legsel is doorgaans 3-4 lichtblauwe tot witte eieren, die door de pop worden bebroed, terwijl de man in de onmiddellijke nabijheid is en zorgt, dat er geen indringers in de nabijheid van het nest komen.

De broedduur bedraagt 13 dagen en de jongen worden de eerste dagen gevoerd met dierlijk voedsel, in de vorm van pinky's, enkele meelwormen, buffalowormen, fruitvliegjes e.d. Na korte tijd schakelen de ouders over op het voeren uit de krop en worden ze vegetarisch.

De ondersoorten;

S.M. caniceps heeft een gele borst en buik. In de flanken, ter hoogte van de vleugelbocht, verschijnt een olijfgroene kleur. Mantel olijfgroen; licht gestreept. Wangen lichter geel met enkele witte vlekjes.

De pop van *S.M. caniceps* is valer van kleur dan de man en heeft meer grijs tinten en is minder scherp van tekening. Bovendien heeft de pop grijze vlekjes in de halsstreek.

S.m. caniceps, grijze kopveren met olijfgroene nek- en rugbevedering, de popjes hebben een band van grijze vlekjes in de keelstreek.

S.M. caniceps is een van de kleinste Mozambiquesijzen met als bijkomend kenmerk een wat smaller kopje.

S.m. punctigula, is intenser groen met wat langere en daardoor grijsachtige bevedering in de nek, een witte kin en ook hier hebben de popjes een band van grijze vlekjes in de nek.

S.m. santhome, grijs-bruine kopveren.

S.m. tando, is wat groter en meer groener van kleur.

S.m. barbatus, duidelijk olijfgroene kop- nek- en rugbevedering met donkere bestreping op de kop en in de mantel. Wat groter, geblokter en met zwaarder kopje dan *S.M. caniceps* en met een bredere gele band boven de snavel. De baardstrepen zijn wat breder en contrastrijker vanwege de bijna zwarte kleur. De staart eindigt met een geelgroene band.

S.m. aurifrons, lijkt veel op barbatus, maar is bleker en grijzer, met een bleke aftekening aan de staart uiteinden.

S.m. vansoni, heeft een wat "doffe" grijsachtige mantel en al het groen is meer donkerderolijfkleurig.

S.m. grotei, heeft een goudgeel voorhoofd, en de onderzijde is lichter van kleur, ook de voorhoofdband en oogstrepen zijn meer grijs van kleur.

S.m. gommeensis, heeft een lichtgeel voorhoofd en korte zwarte strepen.

S.m. granti, wat groter, forser en 'voller' dan *S.M. caniceps*, donkergroene kleuren met een opvallende witte aftekening aan de staart uiteinden zowel bij mannen als bij poppen. Bij deze ondersoort hebben de poppen geen 'halsketting'. De voorhoofdband en de oogstrepen zijn wat breder en dieper geel van kleur. De poppen hebben een witte wit vlekje onder de snavel.

S.m. somaliyae, is meer geelgroen.

S.m. mozambicus Nominaat vorm, wat groter dan *S.m. caniceps*. De grijsgroen kop- en nekpertijen zijn bij *S.m. mozambicus* groener.

ERFELIJKHEID EN VEERSTRUCTUUR.

De bevedering van de Mozambiquesijs bevat zwart- en bruin eumelanine en geel carotenoïde.

De beschrijving van de vederstructuur is slechts een veronderstelling en is niet door onderzoek onderbouwd. Wanneer mutaties optreden, is het mogelijk aan de hand van deze eerste indicatie een beter begrip betreffende deze mutaties te ontwikkelen.

Bij de Mozambiquesijs zijn de volgende mutaties opgetreden:

Pastel: De melanine in de donkergekleurde delen is gereduceerd. Wat overblijft zijn grijsgroene tinten. De gele kleur is niet aangetast.

Blauw: Het caroteen wordt volledig aangetast. De gele kleur wordt wit c.q. vuil wit. Het melanine wordt iets aangetast en wordt grijs/zwart. (Er worden ook 'blauwe' Mozambiquesijzen getoond die soortkruisingen zijn van edelzangers X Mozambiquesijs).

Ook wordt melding gemaakt van 'gele' Mozambiquesijzen en bonte vogels zijn eveneens gefotografeerd.

FYSIEKE STANDAARD VAN DE MOZAMBIQUESIJS (*S.M. CANICEPS*)

Formaat:

De Mozambiquesijs (inclusief ondersoorten) is 11-13 cm lang zijn. Het formaat moet aangepast zijn aan het model van de vogel en kan van ondersoort tot ondersoort verschillen.

Model:

De Mozambiquesijs is een relatief kleine vogel, maar moet desondanks een robuuste gestalte bezitten, waarop een relatief klein smal kopje staat. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. Van opzij gezien moet de borstlijn, vanaf de hals tot aan de anaalstreek, een regelmatig gebogen lijn vormen. De rug moet, vanaf de kop tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn vormen. Het achterlijf mag niet de indruk wekken zwaar of uitgezakt te zijn. De kop moet een ronde, gebogen lijn vormen, zonder afplattingen.

Staart:

De staart is afgeplat, soms heel licht gevorkt

Houding:

Een Mozambiquesijs moet rustig op stok zitten, onder een hoek van plm. 60° met het horizontaal en hoog op de poten staan. Foutief is de stand, waarbij de anaalstreek als het ware op de stok rust. De vleugels moeten strak langs het lichaam worden gedragen en de vleugelpunten moeten aansluiten op de stuit. Rekening is te houden met het feit dat de Mozambiquesijs een actieve vogel is.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Het kan voor komen dat Mozambiquesijsen enkele verlengde haarveertjes in de nek hebben. Dit is geen verplichting. Het tonen van deze verlengde nekveertjes is een pluspunt.

Poten:

De poten moeten recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen moeten goed om de stok klemmen. Aan elke poot bevinden zich vier tenen, waarvan 3 naar voren en 1 naar achteren zijn gericht. Aan elke teen bevindt zich een iets natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

De snavel is kegelvormig en relatief zwaar. Zonder beschadigingen. De onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten. De lijn snavel en schedel moet vloeiend verlopen.

Bevedering:

De bevedering van de Mozambiquesijs dient compleet te zijn en wordt gaaf en aaneengesloten gedragen. Een Mozambiquesijs met slijtage aan de veren, ontbrekende bevedering of vuile bevedering komt niet in aanmerking voor een hoge puntenwaardering. Opgemerkt wordt dat de Mozambiquesijs geen vaste ruiperiode heeft en meerdere keren per jaar (dons)veren kan wisselen. Topconditie is niet altijd in het najaar.

Ringmaat:

2,5 mm

TEKENINGPATROON:

- **Voorhoofdsband:**
Boven de snavel bevindt zich een gele voorhoofdsband, welke doorloopt boven het oog en van boven gezien een U-vorm heeft.
- **Teugel:**
Tussen de snavel en het oog bevindt zich een zwarte streep (bij de poppen meer grijs)
- **Oogstreep:**
Achter het oog is de kleur grijs. Dit vloeit iets uit richting de nek en achter de gele wangen welke eindigen met wat witte sierveren die meestal wat 'open' staan. (Vergelijkbaar met de oogstreep van een grijsrug dwergpapegaai)
- **Baardstreep:**
Aan beide zijden, vanaf de ondersnavel toont zowel de man als de pop een soort baardstreep.
- **Schedeltekening:**
Vanaf de voorhoofdsband bevindt zich boven op de kop een fijne streeptekening, welke achter op de kop vervaagt
- **Mantel/rugtekening**
Op de mantel en rug bevindt zich een fijne streeptekening.
- **Vleugeltekening:**
De buitenvlaggen van de vleugelpennen zijn grijsgeel gezoomd. Ook de vleugeldekveren zijn omzoomd.
- **Staarttekening:**
De staartpennen zijn minimaal geel omzoomd. Staarteinde heeft dezelfde kleur als de pennen.
- **Keeltekening (bij de pop):**
Bij de pop bevindt zich in de keelstreek een soort halsketting, bestaande uit een regelmatig rijtje ronde grijsachtige stippen.

Mozambique sijs (*S.m. caniceps*): man

Formaat: ongeveer 11- 12 cm

Kleur:	Man:
Kop:	Bovenzijde schedel grijs, . Met donkere lengtestreepjes
Wang	Onder het oog geel, eindigend in vuilwit.
Lichaam:	De borst is helder geel tot de pootinplant, overgaand in een wat lichtere gele aars. De flanken en de borst tonen soms een wat groenachtige aanslag. Het rugdek, de mantel en schouders zijn vanaf de nek tot aan de stuit geelgroen grijs.
Stuit:	Geel.
Rug- en vleugeldek:	Geel groen grijsachtig
Staart:	Geel groen grijsachtig.
Snavel:	Bovensnavel hoornkleurig vanaf de basis uitlopend in een donkere punt.. Ondersnavel hoornkleurig.
Poten, nagels	Vleeskleurig.
Ogen:	Zwart.
Tekening:	
Voorhoofdsband:	Geel.
Teugel:	Zwart.
Hals/keel:	Vanaf de snavelinplant via de onderzijde van de wang en eindigend in de zijkant van de hals, loopt aan beide zijden een soort donkergrijze baardstreep. De pop heeft in de keelstreek een grijsachtige stiptekening.
Oogstreep	geel naar achteren vervagend.
Baardstreep:	Zwart.
Schedel:	Fijne donkergrijze streeptekening.
Mantel/rugdek:	Fijne donkergrijze streeptekening.
Vleugels:	Vleugelpennen en armpennen zijn lichtgeel omzoomd, waardoor er twee vleugelbanden ontstaan, de voorste meestal wat vaag.
Staart:	De staartpennen zijn lichtgeel, minimaal omzoomd.

Keurtechnische aanwijzingen:

Algemeen:

De pop is in het algemeen lichter groen van kleur, minder zwart en de tekening wat minder scherp. .

De keuring van de Mozambiquesijs is een conditie keuring, hetgeen inhoudt, dat de conditie een belangrijke rol speelt. Een vogel, die niet in conditie is kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. In sommige gevallen ziet men Mozambiquesijsen die het kweekresultaat zijn van paring van ondersoorten.

Kleur: De mannen zijn fel geel van kleur. De poppen (*S.m. granti* uitgezonderd) zijn minder fel gekleurd, maar wel vrij helder geel.

Tekening: De tekeningspatronen dienen regelmatig te zijn.

Jonge mannen laten vaak het keeltekeningpatroon van de pop zien, alsmede vage bestreping op de borst. Bij jonge vogels is de vleugeltekening meestal minder prominent.

Ondersoorten:

Met de Mozambiquesijs, welke als zodanig opgenomen is in het vraagprogramma van de N.B.v.V. wordt bedoeld *S. m. caniceps*.

De ondersoort *S.m. granti* is in het vraagprogramma van de N.B.v.V. onder de benaming witbandstaart Mozambiquesijs opgenomen.

Verschil met de *S.m. caniceps*:

De *S.m. granti* heeft een duidelijke, vuilwitte omzoming aan het eind van de staartpennen, zowel bij de mannen als bij de poppen en opvallend donkergroene kleuren. Bovendien een opvallender bestreping in rug- en vleugeldek. Bij deze ondersoort hebben de poppen geen 'halsketting'. Men ziet een licht vlekje onder de snavel.

Het formaat is ongeveer 13 cm.

De ondersoort *S.m. barbatus* is in het vraagprogramma van de N.B.v.V. onder de benaming geelbandstaart Mozambiquesijs opgenomen.

Verschil met de *S.m. caniceps*:

De *S.m barbatus* heeft een meer gele omzoming aan het eind van de staartpennen en heeft een meer groene kop- nek- en rugbevedering.

Het formaat is ongeveer 12 cm.

Keurtechnische aanwijzingen niet Europese cini's en sijen

Nederlandse naam NBvV	Andere Nederlandse naam	Wetenschappelijke naam	Keuraanwijzingen
Streepkop cini		<i>Serinus gularis</i>	Fijne vaalwitte wenkbrauwstrepen doorlopend tot het achterhoofd/nek. Iets rafelig getekende kopstrepen. Keel (<i>gularis</i>) en bovenborst vaalwit. Keel soms grijs/bruin bestreep (popjes?). Bruingrijze lichaamskleur. Stuit idem. Soms lichte aftekening van wangetjes. Verschillende verspreidingsgebieden/ondersoorten. Wordt soms verward met <i>Serinus tristriatus</i> (Rüppels cini of bruine cini).
Witbuik cini		<i>Serinus dorsostriatus</i>	Enkele ondersoorten. Worden door elkaar gekweekt. De man is op de onderbuik helderwit van kleur en van de snavel tot de onderbuik diepgeel. Poppen laten meestal meer wit zien in de onderbuik. De man toont baardstrepen die niet egaal diepzwart zijn. Geelachtige wangvlekjes; let op symmetrie. Sommige mannelijke vogels laten een brede, diepgele (soms brede) voorhoofdsband zien. (<i>Serinus dorsostriatus dorsostriatus</i>) De poppen vertonen meestal streep-tekening onder de snavel en een 'halsketting' van bruinzwarte stippen die meestal niet keurig gerangschikt zijn en vlekkelig overkomen. De gele kleur is bij de poppen meestal groengeel en kan vlekkelig zijn. Mantelbestreping en de vleugeldekveren hebben groengele omzoming. Uiteraard moet dit mooi strak en aangesloten zijn. Bij de man zijn twee geelachtige vleugelbandjes te zien.
Geelbuik cini		<i>Serinus flaviventris</i>	Enkele ondersoorten verschillen in kleur- en tekeningintensiteit. Ondersoorten zijn door elkaar gekweekt. Man over de gehele onderzijde egaal en diep geel. Gele, soms iets uitlopende wangvlekjes. Brede gele oogstrepen vanaf snavelbasis. Zwarte grote slagpennen. Redelijk forse vogels en snavel navenant. De snavelvorm varieert van kegelachtig tot bol gebogen bovensnavel. Poppen grijswit op borst, oogstreep en op wangvlekjes soms grijs soms geel-grijs. Poppen vertonen vaak bestreping in de flanken/bovenborst. Zowel man als pop tonen mantelbestreping. Er zijn poppen met iets van groengeel in de slagpennen en de vleugeldekveren.
Witkeel cini		<i>Serinus albogularis</i>	Forse, grijsachtige cini met groengele stuit en herkenbare witte keel en witte oogstrepen vanaf snavelbasis tot in de nek. Lichtgrijze wangetjes. Vage lichtgele omzoming van slagpennen en vleugeldekveertjes. Meerdere ondersoorten en verschillen in grootte en kleurintensiteit keelvlak en oogstrepen. Forse snavel. Man en pop met lichte mantelbestreping en pop meestal minder scherp getekend en minder sprekend qua tekening/kleur.
Bruine cini	Rüppels cini	<i>Serinus tristriatus</i>	Grijze cini met bruine stuit en herkenbaar aan duidelijk afgetekend witte oogstrepen vanaf snavelbasis tot tegen de nek. Vermoedelijk zijn poppen bruiner en de minder heldere oogstrepen geven minder contrast met de lichaamskleur. De snavelkleur kan verschillen van bruinzwart tot hoornkleurig. Baardstrepen niet scherp afgetekend.
Zuid-Afrikaanse cini	Hottentot cini	<i>Serinus totta</i>	Wordt niet in Nederland gehouden.

Zwartkin cini	Bos cini	<i>Serinus scotops</i>	Wordt bij mijn weten niet in Nederland gehouden. Ben ik fout dan graag even een berichtje.
Zwavelgele dikbek cini		<i>Serinus sulphuratus subspecies</i>	Er zijn ondersoorten die qua kleur, tekening en grootte verschillen. Helaas zijn en worden ondersoorten door elkaar gekweekt. <i>Serinus sulphuratus sulphuratus</i> is de grootste met gele keel- en borstvlak en een borstkleur die kan variëren van zeer donkergroen tot licht groen. De keelvlak kan scherp afgetekend zijn, de wenkbrauwstrepen idem en vaag afgetekende wangvlekjes. Bij zeer donkergroene exemplaren wordt de mantelbestreping vaag. <i>Serinus sulphuratus wilsoni</i> kleiner en geler dan de nominaat. <i>Serinus sulphuratus sharpi</i> is de kleinste zwavelgele dikbek cini. Zo goed als egaal geelgroen op de borst, met vage afscheiding van de keelvlak en vage tekening op de kop (oogstreep, baardstreep en wangvlekjes). Op keuringen komt men steeds vaker zwavelgele dikbek cini's tegen. Soms goede groen met gele nominaatvogels en scherpe kop- en keeltekening; soms tussenvormen en ondersoorten. Misschien kan in het vraagprogramma de ondersoort worden aangegeven? Poppen zijn soms, niet altijd, vager gekleurd en getekend dan mannen.
Afrikaanse citroen cini	Dunbek cini	<i>Serinus hypostictus</i>	Deze vroegere ondersoort werd een paar jaar geleden een zelfstandige soort waardoor naamsverwarring kan ontstaan als men zich baseert op oude handboeken. Een ranke vogel. Kenmerkend is de spitse snavel en de groengele kleur. De man heeft een zwartgrijs masker en toont regelmatige bestreping op kop, mantel en borst. De poppen hebben direct onder de snavel een licht witgele kleur en vertonen daar vaak bestreping. Sommige mannen en poppen tonen zeer vage oogstrepen. Er zijn ooit enkele ondersoorten geïmporteerd uit ver van elkaar verwijderde leefgebieden. Verwantschap is er met de Diadeem cini (<i>Serinus frontalis</i>) en <i>Serinus citrinelloides</i> (ook nog Afrikaanse citroen cini genoemd).
Zwartmasker sijs	Zwartmasker cini	<i>Serinus capistratus</i>	Zeldzame verschijning in de avicultuur. De man heeft een zwart masker dat redelijk scherp afgetekend kan zijn en goed contrasteert met de diepgele voorhoofdsband die uitloopt in oogstrepen. Op kop en in mantel fijne zwarte bestreping. De pop is veel minder intensief geel en mist het zwarte masker. De zwartmasker cini man kan verward worden met de diadeem cini man, zij het dat die laatste een kleiner zwart masker heeft.
Citroenborst cini		<i>Serinus citrinipectus</i>	Kleinere cini soort die in opkomst is. Het mannetje heeft links en rechts boven de snavel twee grijsgele vlekjes. Witgele wangvlekjes. Duidelijk aanwezige baardstrepen zijn niet zeer scherp getekend. Jonge mannetjes minder intensief geel op borst. Bij poppen zijn de wangtjes bruiner.
Kaapse kanarie	Grijsnek cini	<i>Serinus canicollis</i>	Zeldzame volièrevogel. Bij de man is kenmerkend de grijze nek- en hals. Wordt soms verward met de Geelkruin cini (<i>Serinus flavivertex</i>). Let op zeer vage mantelbestreping. De kopkleur kan neigen naar oranje.
Diksnavel berg cini	Burtoni cini	<i>Serinus burtoni</i>	Zeer zeldzaam gehouden cini. Vrij fors. Bruinachtige vogel met soms wit oogringetje.
Diksnavel cini		<i>Serinus donaldsoni</i>	Bij mijn weten zijn er nauwelijks Nederlanders die deze vogel bezitten.
Diadeem cini	Kivu sijs (importeursnaam)	<i>Serinus frontalis</i>	De man bezit een goudgele voorhoofdsband die uitloopt in twee oogstrepen (diadeem). De pop is veel valer van kleur en heeft geem donker masker. Fijne bestreping op de kop en in de mantel. Het bijna zwarte masker is niet altijd strak afgelijnd en de pop mist het masker. Man en pop mogen boven in de flank bestreping tonen. Pop zwaarder bestreept in mantel. Vrij lange spitse snavel.
Geelstuit edelzanger		<i>Serinus xanthopygius</i>	De geelstuit edelzanger wordt waarschijnlijk niet in Europese volières gehouden.

Gestreeptecini	Gestreepte edelzanger	<i>Serinus striolatus</i>	'n Wat grotere cini soort. Kenmerkend zijn de heldere vaalwitte oogstrepen die vrij strak kunnen zijn. Zware bruinzwarte baardstrepen en een vaalwit 'cini wangetje'. Borstbestreping zwaar en kan regelmatig verdeeld zijn. In de vleugelpennen wat geel. Vermoedelijk zijn de poppen wat bruiner en minder scherp van mantel- en borst/flank bestreping.
Mozambiquesijs		<i>Serinus mozambicus</i> , Diverse ondersoorten	Ooit als 'sij's' geïmporteerd en die foute naam helaas blijven behouden. Veel ondersoorten en verschillen in kleur (geel tot groen). Meest bekende is de <i>S.m. caniceps</i> (o.a. Senegal). Grijs op de kop; baardstrepen en oogstrepen dienen scherp te zijn. Ondersoorten worden door elkaar gekweekt. Pop heeft kettinkje van grijze stipjes in hals en is minder intensief geel op borst en rug dan het mannetje.
Witbandstaart Mozambiquesijs	Granti Mozambiquesijs	<i>Serinus mozambicus granti</i>	Wat forsere Mozambiquesijs en in beide geslachten intensief geel op de borst. De kop is meer groen dan grijs en toont streptekening. Pop heeft geen 'halsketting' en is daarom vaak als 'man' aangezien. Brede gele oogstrepen. Staartuiteinde; gelig wit.
Geelbandstaart Mozambiquesijs	Barbatus Mozambiquesijs	<i>Serinus mozambicus barbatus</i>	Deze ook iets forsere Mozambiquesijs heeft scherp afgetekende koptekening en gele oogstreep. De streep tussen snavel en oog is bijna zwart. Er zijn symmetrische heldergele wangetjes. De pop heeft geen halsketting. Onderscheid met <i>caniceps</i> is verder dat de kleur achter op de kop en in de nek groengeel is. Bij nauwkeurig observatie is een geelachtige staartuiteinde waarneembaar. Sprekender moet de kopkleur en -tekening zijn in vergelijking met andere ondersoorten.
Alariovink		<i>Serinus alario</i>	De man heeft een voor cini's zeer karakteristieke kop- en borsttekening; bijna zwart. Soepel omgaan met wat lichte veertjes in de kop- en borstkleur. De borststrepen zijn zelden strak afgetekend en eenkleurig. Vleugeldek warm bruin en buitenste slagpennen zwart. De pop mist de karakteristieke 'alario tekening' en het vleugeldek is valer bruin.
Witkeel Alariovink	Damara alariovink	<i>Serinus leucoleamus</i>	De witkeel of Damara alariovink man heeft eveneens een zeer karakteristieke tekening/kleur op de kop en borst. De tekeningsvelden zijn nooit zeer strak afgebakend en tussen het zwart en het wit zijn altijd lichtere veertjes te zien. Souplesse bij het keuren. De pop heeft een crème witte keel en het dek is niet egaal bruin maar bruingrijs met zwarte buitenste pennen. De witte wangen zijn bij de man sprekender dan bij de pop.
Reichenow edelzanger	Reichenow geelstuit edelzanger	<i>Serinus reichenowi</i>	Het verschil tussen de geelstuit edelzanger en de Reichenow edelzanger zit in de koptekening (crème oogstreep, vage baardstrepen en crème 'wangetjes') en de borsttekening. Zowel bij man als pop in het bovenborst/hals enkele helaas nooit strak afgetekende en mooi in lijn liggende bruinzwarte vlekjes. Vleugels hebben vaalwitte vleugelbandjes, helaas niet altijd superstrak. Lichte bestreping in het midden van de mantel. Het is mogelijk dat de man wat scherper en contrastrijker getekend is dan de pop; geen zekerheid daaromtrent.

Amerikaanse sijen:

	Soort	Aandachtspunten bij de keuring
1	Kapoetsensijs	Symmetrisch zijn van de tekening, niet aansluitende bevedering, gekruiste vleugels en gespreide staart. De rode gloed op het grijze rugdek van de pop. Jonge mannen zijn tot aan de jeugdruif gelijk van kleur en tekening dan de pop. Na de jeugdruif wordt bij de mannen de zwarte tekening zichtbaar en op de leeftijd van twee jaar zijn ze geheel op kleur.
2	Magellaansijs	Symmetrie van de tekening, Geen goede conditie, niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels, een gespreide staart, losse bevedering in de flanken. Lichaamskleur onregelmatig, licht gekleurde hoorndelen en buik-/borstkleur erg flets. Koptekening niet strak, tekening schouder erg licht en kopkleur flets.
3	Baardsijs	Het totaalbeeld moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten zijn niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels en een gespreide staart. Jonge mannen zijn tot aan de jeugdruif gelijk aan de pop. Na de jeugdruif worden bij de jonge mannen de zwarte tekening onderdelen zichtbaar en op een leeftijd van twee zijn ze geheel op kleur.
4.	Dennensijs	Het totaalbeeld moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten zijn niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels en een gespreide staart. Licht gekleurde hoorndelen. Het geslachtsonderscheid is minimaal en moeilijk visueel te bepalen.
5.	Zwarte sijs	Het totaalbeeld moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten zijn niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels en een gespreide staart. Man borstkleur niet egaal, niet glanzend zwart van kleur, mat van kleur, zowel het geel als het zwart. Licht gekleurde hoorndelen. Snavel erg licht van kleur en geen scherpe vleugeltekening. Bij de pop de borstkleur niet egaal en licht gekleurde hoorndelen. Over het algemeen iets fletser zwart en geel van kleur en zij hebben ook kleinere vleugel spiegels. Vogels zijn het tweede jaar pas goed op kleur. De ouder vogels van 2 tot 3 jaar zijn moeilijk uit elkaar te houden, hier is meestal de zang van de man de beste selectie.
6.	Zwartborst sijs	Totaal beeld moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten zijn niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels en gespreide staart. Vaak losse bevedering in de flanken en een onregelmatige lichaamskleur. Licht gekleurde hoorndelen.
7.	Yarrelsijs	Totaal beeld moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten zijn niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels en gespreide staart. Vaak losse bevedering in de flanken en een onregelmatige lichaamskleur. Licht gekleurde hoorndelen. Onscherpe vleugeltekening.
8.	Geelbuksijs	Totaal beeld moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten zijn niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels en gespreide staart. Vaak losse bevedering in de flanken en een onregelmatige lichaamskleur. Licht gekleurde hoorndelen Zijn manier van vliegen doet meer denken aan een vlinder dan aan een vogel.
9.	Mexicosijs	Totaal beeld moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten zijn niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels en gespreide staart. Vaak losse bevedering in de flanken en een onregelmatige lichaamskleur. De man op de rug niet teveel zwart laten zien, de rugtekening moet groen zijn. Onregelmatige lichaamskleur, fletse kleurdiepte en licht gekleurde hoorndelen.
10.	Colombiasijs	Totaal beeld moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Gedrongen lichaamsbouw. Typische fouten van de colombiasijs zijn niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels en een gespreide staart. Bij de man moet het geel van de keel min of meer in een rechte lijn doorlopen tot aan de staart. Een onregelmatige lichaamskleur en iets te fletse kleur.

11.	Groenrugsijs	Totaal beeld moet symmetrisch zijn, zowel in lichaamsbouw als in tekening. Typische fouten zijn niet aansluitende vleugels, gekruiste vleugels en gespreide staart. Vaak losse bevedering in de flanken en een onregelmatige lichaamskleur. De man op de rug niet teveel zwart laten zien, de rugtekening moet groen zijn. Onregelmatige lichaamskleur, fletse kleurdiepte en licht gekleurde hoorndelen
-----	--------------	--